

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XVIII. (a) Idem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

CAPUT XVI.

(a) Idem.

DE jure verò patronatus in præscripta capella, hoc tuæ discretioni mandamus, ut si prædictus R. ipsum comparavit, cum inconvenientis sit, & penitus inhonestum vendi jus (b) patronatus, contractum illum sub. ap. rem. irritum denunciis manere, ipsumque Apostolica auctoritate fretus non differas revocare.

NOTÆ.

1. (a) *[Dem.]* In prima collectione, sub hoc titulo cap. 20. ita legitur; & post Concilium Lateran. p. 15. cap. 17. tantum legitur *Idem*: sed in eadem appendice, p. 47. cap. 1. legitur ut in præfenti à Raymundo transcribitur: & forsàn ad eandem causam spectat textus in cap. ad aures 19. hoc tit. in eadem collectione, ubi sub eadem inscriptione hæc verba leguntur: [Ad aures nostras pervenit, quod Robertus, & W. de Crotona jus patronatus Ecclesiæ emere non dubitavit, & Canonicis de Stodeleja tantas molestias intulit, persecutiones, & gravamina, quod metu, & dolo illius seducti, juri suo penitus renunciaverunt. Unde quoniam cum jus patronatus connexum sit spirituali, nemini licitum

est vendere illud, d. t. p. A. f. m. quat. utraque parte ante convocata, rei veritatem diligentius inquiras, & si ita esse inveneris, prædicto R. super patronatu Ecclesiæ, oc. & ap. rem. perpetuum silentium imponas, & prædictis Canonicis jus, quod ibi habebant, si Prior eorum metu capitis, quod idem R. se abscissurum fide, ut fertur, firmavit, eidem renunciaverit, integrè facias restitui, non obstantibus literis nostris (si quæ sunt) tacitâ veritate impetrata.] De Cantuariensi Metropoli nonnulla notavi in cap. ... de rescriptis.

(b) *[Jus patronatus.]* Primo & principaliter, quia est spiritualibus annexum, cap. quanto 3. de judic. Lotharius de re benef. lib. 2. cap. 9. Simul tamen cum universitate bonorum alienari valet, ut probavi supra in cap. 1.

CAPUT XVII.

(a) Idem.

NULLUS laicus (b) decimas, aut (c) Ecclesias, aut quidquid ecclesiastici juris est, sine concessione sui Pont. nec monasteriis, nec canonicis offerat: & si quis Episcopus improbitatis, & (d) avaritiæ causa consentire noluit, Romano (e) Pontifici nunciatur, & quod offerendum est, tunc de licentia ejus offeratur.

NOTÆ.

1. (a) *[Dem.]* Nec in prima collectione, ubi sub hoc tit. cap. 21. reperitur hic textus; nec post Concilium Lateran. p. 15. cap. 18. exprimitur Prælatus, cui rescribat Pontifex. forsàn legem generalem condere in præfenti voluit, & ita non ab aliquo Prælato consultus, sed motu proprio præsentem edidit constitutionem.

2. (b) *[Decimas.]* Juxta tradita in cap. ad Apostolicam, de his quæ fiunt à Prælato.

(c) *[Ecclesias.]* Id est beneficia ipsa, seu Ecclesias, ad proprietatem, non verò jus patronatus; quia illud sine Episcopi consensu locis religiosis donari potest, cap. illud 8. hoc tit. ubi textum hunc exposui.

(d) *[Avaritiæ causa.]* Forsàn petendo redem-

ptionem, seu pensationem. Idem quibus egi in Capite 1. de capellis monachorum.

(e) *[Romano Pontifici.]* Sed quare non est adeundus Metropolitanus immediatus superior, ut consensus illum præstet, vel Episcopum illum præstare cogat? Variè satis aciunt Doctores congetti à Barbofa hic, sed placet sententia Sebastiani Cæsaris de Ecclesiæ hierarch. dist. 5. §. 2. num. 21. quem suppresso nomine sequitur Barbofa in præfenti, videlicet, quod cum consensus Episcopi in præfenti desideretur pro solemnitate ipsius actus, ex cap. consultationibus, de donat. non potest suppleri per Metropolitanum, sed tantum per ipsum Summum Pontificem, ut probat doctè ipse Barbofa: poterat tamen Archiepiscopus cogere ipsum Episcopum, ut consensus præstaret.

CAPUT XVIII.

(a) Idem.

Significasti. Et infra: Cæterum si Episcopi post promotionem suam præsentationes personarum ad Ecclesias à patronis earum pro Ecclesiis sibi commissis adepti fuerint, personæ idoneæ, quas ad eas vacantes repræsentaverint, sunt admittendæ.

Uuu 4

NOTÆ

NOTÆ.

1. (a) **I**dem.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 22. & post Concilium Lateran. p. 15. cap. 19. legitur *Norwicensi Episcopo*; unde cognoscitur, in præsentem referri partem textus in cap. significasti 9. de offic. deleg. ubi extat integra Decretalis. Verba autem, quæ in præsentem referuntur, plenam lucem accipiunt ex Concilio Arausic. 1. can. 10. ubi ita sanxerunt PP. *Si quis Episcoporum in aliena civitatis territorio Ecclesiam adificare disponit, vel profundis sui negotio, aut ecclesiastica utilitate, vel pro quacunque suorum opportunitate, præmissâ licentiâ adificandi (quia prohibere hoc nefas est) non presumat dedicationem, quæ illi omnimodò reservatur, in cuius territorio Ecclesia as-*

surgit: reservatâ verò adificatori Episcopo hac gratiâ, ut quos desiderat clericos in re sua videre, ipsos ordinetis, in cuius civitatis territorio est; vel si ordinari jam sunt, ipsos habere acquiescat, & omnis Ecclesia ipsius gubernatio ad eum, in cuius civitatis territorio Ecclesia surrexit, pertinebit. Concessum ergo fuit Episcopis patronis, ut etiam in Ecclesiis existentibus in aliena diœcesi possint præsentare presbyteros, & virtute huius præsentationis debeant admitti à propriis Episcopis, in quorum territoriis Ecclesiæ illæ erant. Unde quod de Episcopis constituentibus Ecclesias in aliena diœcesi in dicto canone cautum erat, hic protrahitur ad casum, in quo ad Episcopum jam consecratum juspatronatus in aliquibus Ecclesiis alienæ diœcesis pervenit; nam tunc etiam potest propriâ auctoritate in eis presbyteros instituire.

CAPUT XIX.

Idem Abbati (a) S. Albani.

Consultationibus. *Et infra*: De cætero si aliquis clericus ab ordinatio iudice in Ecclesia aliqua institutus fuerit ad repræsentationem illius, qui ejusdem Ecclesiæ credebatur esse patronus, & postea juspatronatus alius eviderit in iudicio; clericus qui institutus est, non debet ab Ecclesia ipsa propter hoc removeri, si tempore præsentationis suæ ille, qui eum præsentavit, juspatronatus Ecclesiæ possidebat. Si verò non possidebat juspatronatus, sed tantùm credebatur esse patronus, cum non esset, nec possessionem patronatus haberet, secundùm consuetudinem Anglicanam poterit ab eadem Ecclesia removeri. Donationes verò, vel concessionem Ecclesiarum, si quæ fiant privatis personis, viventibus illis, qui ipsas Ecclesias possident, nullius debent esse momenti: si religionis fiant locis, ratæ debent haberi; ita quidem, quod personæ quæ jam dictas Ecclesias possident, sine ipsarum assensu eis in vita sua non debeant spoliari.

NOTÆ.

1. (a) **S**anti Albani.] Ita legendum est, ut legitur in cap. 23. sub hoc tit. in 1. compil. & post Concilium Lateran. p. 15. cap. 20. & in cap. consultationibus, de offic. deleg. cap. consultationi, de donat. ubi extant aliæ partes huius textus.

42. Mancinus *sacri iur. controvi. dissert. 9. cap. 8. Salgado de protect. Regia. 3. p. cap. 1. num. 160. Tondutus de benef. p. 2. cap. 4. §. 9. num. 11. & latè probavi in cap. querelam de elect. Id tamen ita accipiendum est, si ipse bonæ fidei possessor erat; nam si cum mala fide juspatronatus possidebat, sicut non facit fructus suos, ita nec præsentare valet, ut docuerunt Lambertinus de iurepatron. lib. 2. p. 1. §. 3. art. 2. §. 7. Garcia de benef. 5. p. cap. 5. num. 69. Lotherius lib. 1. de re benef. §. 34. num. 28. Cabedo de Patronatu Regio, cap. 8. num. 2. §. 7. Lara de annivers. lib. 2. cap. 9. num. 4. Salgado de Regia protect. 3. p. cap. 1. num. 160. Tondutus tom. 1. refel. p. 2. de benef. cap. 4. §. 9. Illustr. Ramos pro Episcop. Lusit. propos. 1. §. 1. num. 48. Commentarium huius textus dedi in d. cap. querelam.*

COMMENTARIUM.

2. **E**x hoc textu communiter deducitur, clericum præsentatum ab eo, qui est in quasi possessione juspatronatus, non esse removendum ab Ecclesia, et si evincatur juspatronatus à vero possessore: quod etiam probatur ex cap. querimoniam, hoc tit. l. 9. tit. 15. partit. 1 & docent Barbosa lib. 3. juris eccles. cap. 12. num. 183. Gutierrez lib. 3. canonic. 9.

CAPUT XX.

Idem Eborac. (a) Archiepiscopo.

Suggestum est auribus nostris, quod cum Ecclesiæ de Ochona, ac de Boraes, Saiter, & de Land. de assensu Domini fundi, & auctoritate Eboracensis Archiepiscopi Ecclesiæ B. Petri Eborac. concessæ, & assignatæ sint in præbendam, Canonici de (b) Novoburgo concessionem illam attenuare, & irritare nituntur occasione donationis, quam sibi asserunt prius factam fuisse. Unde quoniam licet in donationibus Eccle-